

دندانپزشکی محافظه کارانه

محافظه کاری در دندانپزشکی با هدف حفظ هر چه بیشتر نسج طبیعی دندان بیمار و در نتیجه افزایش استحکام دندان پس از درمان، معنی پیدا می کند.

خودداری از تراش تهاجمی و بیش از حد نسج طبیعی دندان، مسیر درمانی دشوارتری را برای دندانپزشک از نظر روند کاری ایجاد می کند، اما در عوض عمر بلند مدت و استحکام بیشتری در دندان مورد درمان، به دست خواهد آمد.

همچنین با رویکرد محافظه کارانه در دندانپزشکی، در بسیاری از موارد، هزینه های اضافی پس از درمان ریشه از دوش بیمار برداشته خواهد شد.

برای دسترسی به ریشه ی دندان جهت درمان ریشه(عصب کشی) و حذف پوسیدگی های قبلی، تراش نسج تاج دندان، اجتناب ناپذیر می باشد.

جهت امکان استفاده از رویکرد محافظه کارانه ی درمان، به جز نگاه اخلاقی و دلسوزانه ی دندانپزشک، مراجعه ی زودهنگام بیمار، لازم و ضروری می باشد، چرا که در صورت مراجعه ی دیرهنگام برای درمان، گاهی تمام نسج تاج، هنگام حذف پوسیدگی ها از دست خواهد رفت و این در حالی است که شاید بیمار هیچ گونه درد یا حتی حفره ای را در دندان خود مشاهده ننموده باشد.

گاهی اوقات بیمار صرفاً یک حفره ی کوچک پوسیدگی در دندان خود مشاهده می کند، اما برخلاف تصور بیمار، در رادیوگرافی میزان پوسیدگی بین دندانی در زیر این حفره ی کوچک بسیار وسیع و بزرگ می باشد که منجر به عدم امکان تراش محافظه کارانه جهت حذف پوسیدگی ها و ترمیم دندان خواهد شد.

انتخاب مرکز درمانی که به این نوع رویکرد اخلاقی و درمانی اهمیت ویژه می دهد، منجر به حفظ استحکام ساختار دندانی و کاهش هزینه های آتی درمانی بیمار (مانند روکش های دندانی) می شود. پس از انتخاب درست مرکز درمانی، باید تاکید نمود مراجعه ی زودهنگام جهت درمان دندان توسط بیمار، مهمترین عامل برای امکان استفاده از دندانپزشکی محافظه کارانه خواهد بود.

